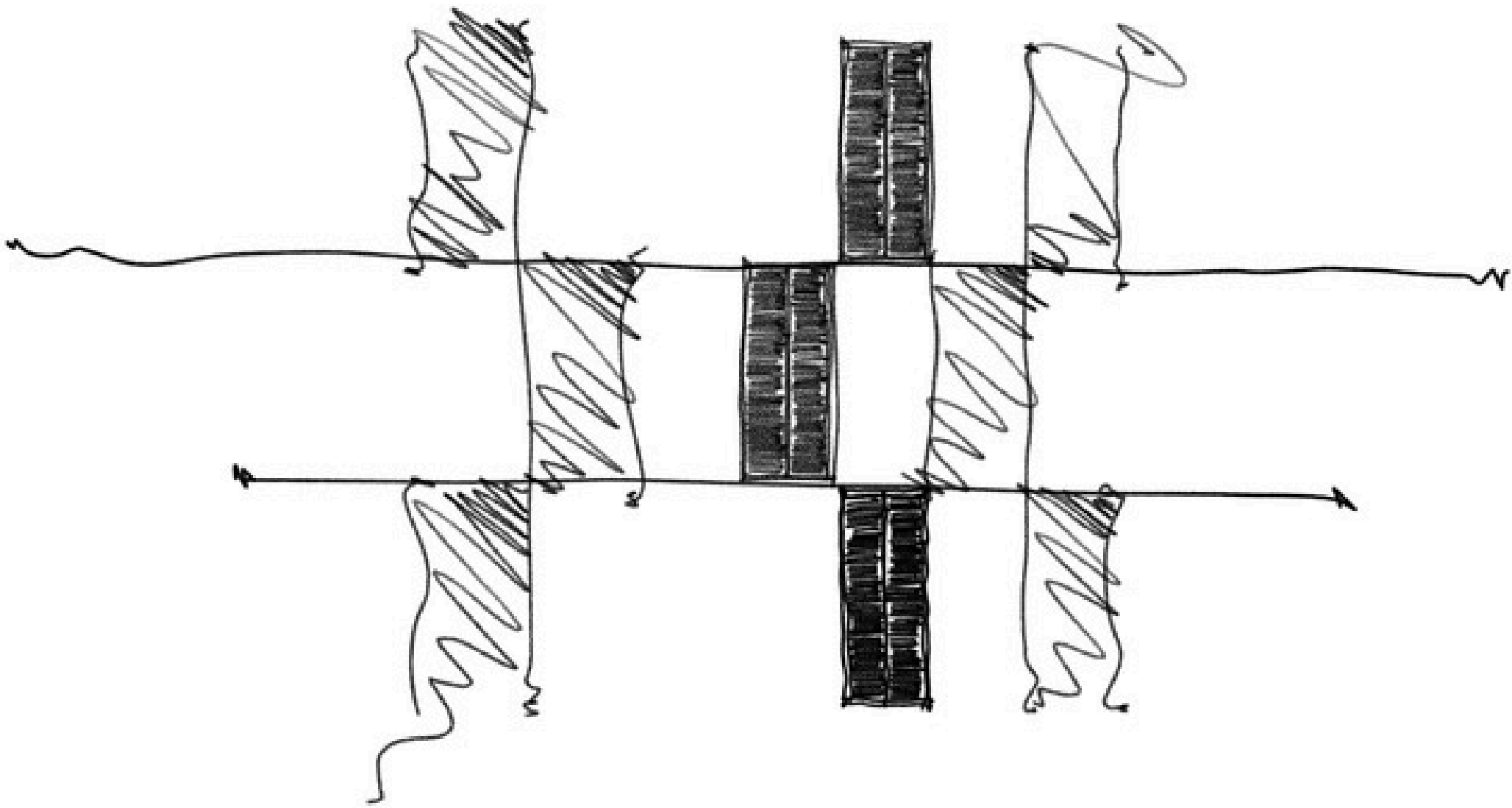

پروژه مسکونی آفتاب
گزارش فرآیند طراحی

مقدمه:

پروژه‌ای که طراحی آن انجام شده، بیش از اینکه یک پاسخ به یک صورت مسئله باشد، یک گفتگو است. گفتگویی میان معماری مدرن و هویت بومی. گفتگویی میان نیاز انسان به نور و آسایش. و مهم‌تر از همه، گفتگویی میان یک ساختمان و اقلیم سخاوتمند اما چالش‌برانگیز جنوب.

ما در این پروژه تلاش نکردیم صرفاً یک نمای زیبا خلق کنیم. هدف ما طراحی یک پوسته زنده بود؛ پوسته‌ای که نفس می‌کشد، در برابر آفتاب واکنش نشان می‌دهد و به ساکنین خود حق انتخاب می‌دهد.

تعریف مسائل و استراتژی‌های طراحی نما

در تحلیل اولیه، خواسته‌های کارفرما و طرح موجود نه به عنوان یک فهرست اجرایی، بلکه به عنوان نقاط شروعی برای تعریف مسائل عمیق‌تر معماری توسط ما در نظر گرفته شد:

مسئله اول:

دوگانگی نور و حرارت. خواسته کارفرما برای پنجره‌های قدی، در تضاد مستقیم با اقلیم گرم و مرطوب بوشهر قرار داشت. این چالش، فرصتی برای طراحی یک پوسته هوشمند و دینامیک بود.

راهکار:

به جای انتخاب بین نور و سایه، ما هر دو را ممکن ساختیم. با تجمیع بازشوها برای ایجاد پنجره‌های وسیع، نیاز به نور و منظر را برآورده کردیم. سپس با الهام از شنشیرهای معماری بومی بوشهر، یک سیستم لوور چوبی متحرک (تک بازو، دوبازو و آکاردئونی) طراحی گردید. این پوسته دوم به ساکنین اجازه می‌دهد تا به صورت فعال، نمای ساختمان خود را با شرایط متغیر فصول و ساعات روز تطبیق دهند. این راهکار، ضمن کاهش چشمگیر مصرف انرژی، به نما هویتی پویا و زمینه‌گرا می‌بخشد.

مسئله دوم:

عمق ناکارآمد و فقدان حریمیت. طرح اولیه دارای شکستگی‌ها و عقب‌نشینی‌هایی بود، اما این عناصر صرفاً جنبه زیبایی‌شناسانه داشتند و فاقد عملکرد اقلیمی یا فضایی مؤثر بودند. آن‌ها نه سایه‌اندازی مطلوبی ایجاد می‌کردند و نه به افزایش حریمیت کمکی می‌نمودند.

راهکار:

ما این عمق‌های بی‌هدف را به عناصر عملکردی تبدیل کردیم. با بازتعریف و تعمیق استراتژیک این عقب‌نشینی‌ها، دو هدف را همزمان محقق ساختیم: اول، ایجاد سایه‌اندازی طبیعی و مؤثر بر روی پنجره‌ها و دوم، شکستن دید مستقیم از زوایای جانبی به داخل واحدها و در نتیجه، افزایش حریمیت.

بازنگری در بازشوی فضای مدبخ:

در طرح اولیه، بازشو به سمت بالکن و پنجره بزرگ مدبخ در نمای جنوبی، به عنوان یک نقطه ضعف عملکردی توسط ما شناسایی شد.

قرارگیری یک بازشوی بزرگ در مدبخ (قلب گرم خانه) در جبهه جنوبی، این فضا را در بیشتر ساعات روز به دلیل گرمای زیاد غیرقابل استفاده می‌کرد و علاوه بر آن، دید نامطلوبی از نشیمن به واسطه پنجره های بالکن به مدبخ ایجاد می‌نمود.

با رویکردی عملکردگرا، سطح پنجره مدبخ کاهش یافت و به لوورهای چوبی مجهز شد. این تصمیم نه تنها آسایش حرارتی فضا را تضمین کرد، بلکه با افزایش سطح دیوار، فضای بیشتری برای کابینت‌بندی فراهم آورد و دیدهای ناخواسته را کنترل نمود.

سازماندهی تأسیساتی بالکن‌ها:

در طرح اولیه، تأسیساتی مانند پکیج آبگرمکن و جعبه کلکتورها به صورت پراکنده و بدون جانمایی مشخص در بالکن‌ها رها شده بودند که منجر به آشفتگی بصری و کاهش کارایی این فضا می‌شد.

A woman wearing a black hijab and a black abaya stands on a balcony of a modern building. The building's facade is composed of horizontal wood slats. To the right of the woman, a white gas boiler is mounted on the wall, with a white vent pipe extending upwards. The balcony has a dark wooden railing. The overall lighting is warm and soft.

ما با شناسایی فضاهای پرت و ناکارآمد در گوشه‌های بالکن‌ها، این نقاط را به جعبه‌های تأسیساتی مدون اختصاص دادیم. با این اقدام، تمامی تأسیسات مربوط به هر واحد در یک باکس مشخص و منظم جانمایی شد. این راهکار نه تنها به نظم‌بخشی و زیبایی بصری بالکن‌ها کمک شایانی کرد، بلکه فضای مفید و قابل استفاده‌ی آن‌ها را نیز افزایش داد.

تصاویری از دید انسانی که اشخاص رهگذر به صورت روزانه تجربه می کنند.

نمای جنوبی از دید کوچه با لوورهای تماماً باز

نمای جنوبی از دید کوچه با لوورهای تماماً بسته

دید کامل نمای جنوبی

نمای متغییر تعریف شده ساختمان در چهار حالت متنوع در حال فیلتر ورودی نور به درون واحدها

دید کامل نمای جنوبی در شب

نماهای شب و نورپردازی شبانه

نمای شمالی ساختمان:

به منظور دستیابی به یک زبان معمارانه واحد و منسجم، سیستم پوسته‌ی دینامیک طراحی شده برای جبهه جنوبی، در نمای شمالی نیز امتداد یافته است. این استراتژی، علاوه بر تضمین یکپارچگی کالبدی پروژه، مزایای عملکردی سیستم، نظیر کنترل نور و ایجاد حریم خصوصی را به فضاهای شمالی نیز تعمیم می‌دهد.

دید کامل نمای شمالی

دید کامل نمای شمالی در حالت بسته

فضای ورودی:

فضای ورودی به عنوان نقطه آغازین تجربه فضایی ساختمان، با اهمیتی ویژه طراحی شده است. در جداره ورودی، سکویی برای نشستن (پیرنشین) تعبیه شده که ضمن ادای احترام به الگوهای معماری بومی، مکانی برای مکث، انتظار و تعاملات اجتماعی فراهم می‌آورد.

این فضا توسط پوشش گیاهی متنوع احاطه شده تا حسی از سرزندگی، پویایی و استقبال را در بدو ورود به ساکنین و مراجعین القا نماید.

نورپردازی ورودی ساختمان در شب

بام سبز: خلق یک فضای سوم اجتماعی

ما بام را نه به عنوان یک فضای خدماتی،
بلکه به عنوان "فضای سوم" و یک
پتانسیل اجتماعی برای ساکنین
بازتعریف کردیم.

برای غلبه بر ترس از ارتفاع، جان پناه‌ها به عمق ۱ تا ۱.۵ متر به داخل کشیده شدند و این حاشیه با فضای سبز پوشانده شد تا یک حائل روانی و فیزیکی امن ایجاد شود.

مطابق درخواست کارفرما، یک فضای
سریوشیده چندمنظوره، باربیکیو و
نشیمن‌های روباز طراحی شد. تنها در
یک مورد، ما تصمیمی آگاهانه برخلاف
خواسته اولیه اتخاذ کردیم: با توجه به
بحران آب، آبنا حذف شد و این تصمیم
به عنوان یک انتخاب مسئولانه در
راستای پایداری زیست‌محیطی به
کارفرما ارائه گردید.

نورگیر سرویس بهداشتی
واقع در پشت بام

بام سبز جبهه جنوبی و فضای باربیکیو

فضای مسقف شده با اسکلت سازه ای LSF

فضای مسقف شده با اسکلت سازه ای LSF

فضای مسقف شده با اسکلت سازه ای LSF

طراحی فضای نشیمن
درون واحدهای مسکونی

این پروژه، حاصل نگاهی به معماری به مثابه یک ابزار حل مسئله بود. هر خط ترسیم شده و هر تصمیم اتخاذ شده، در پاسخ به یک تحلیل عمیق از شرایط موجود و با هدف ارتقاء کیفیت زندگی انسان و احترام به محیط زیست بوده است. طرح نهایی، بیش از یک نمای زیبا، یک ماشین زندگی کارآمد و یک بیانیه فرهنگی است که گذشته را گرمی می‌دارد و به آینده می‌نگرد.